

به نام خدا

دانشگاه تهران
دانشکده مهندسی برق و کامپیوتر
شبکه های عصبی و یادگیری عمیق
تمرین سری ۲

نام و نام خانوادگی	سجاد پاکدامن ساوجی
شماره دانشجویی	۸۱۰۱۹۵۵۱۷
تاریخ ارسال گزارش	۱۵ فروردین

فهرست گزارش سوالات

3	سوال 1 – Madeline
3	سوال ۲ – MLP (house sales)
3	سوال ۳ – MLP (fashion MNIST)
3	سوال ۴ – Dimensionality Reduction
3	سوال ۵ – Concepts
5	نحوه اجرای کدها

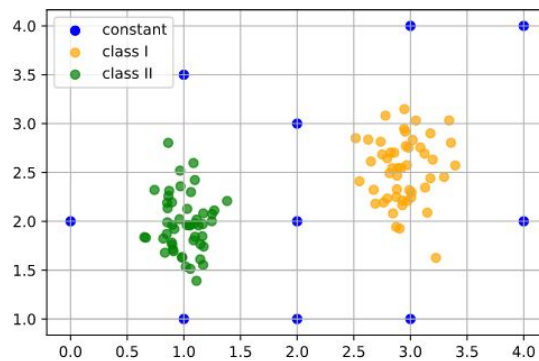
سوال 1 – Madeline

داده ها با شرایطی که خواسته شده است، تولید شد. شرایط داده ها در زیر آمده است

* نقاط آبی رنگ ثابت هستند

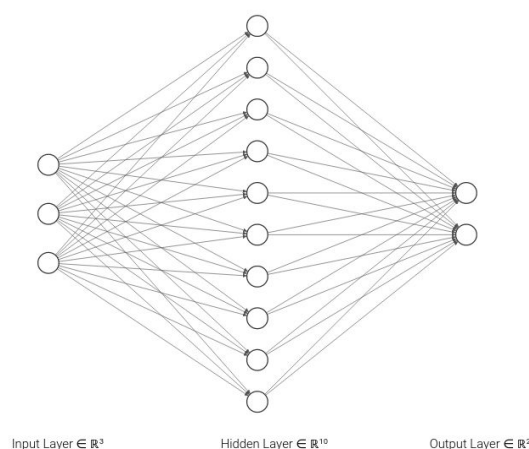
* داده های نارنجی شامل ۵۰ نقطه هستند که مولفه X آن ها دارای میانگین ۳ و واریانس ۰.۲ است. مولفه Y این داده ها نیز دارای میانگین ۲.۵ و انحراف از معیار ۰.۳ می باشد.

* داده های سبز شامل ۵۰ نقطه هستند که مولفه X آن ها دارای میانگین ۱ و واریانس ۰.۲ است. مولفه Y این داده ها نیز دارای میانگین ۲ و انحراف از معیار ۰.۲ می باشد.

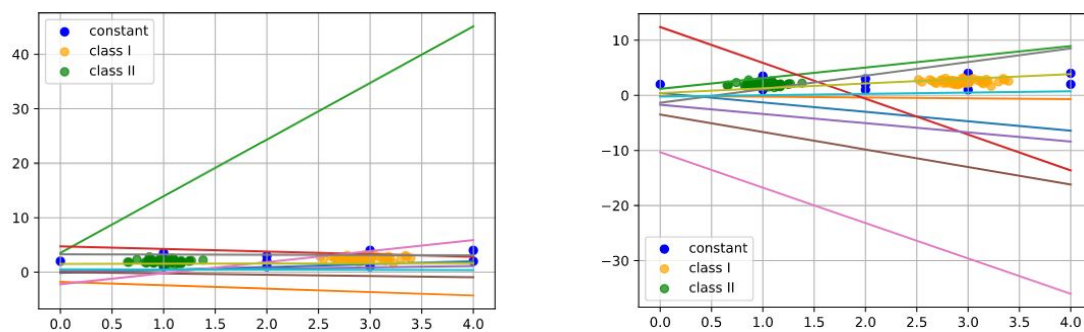
شکل ۱. داده های تولید شده

در ادامه با استفاده از یک شبکه Madeline داده ها تقسیم شده اند. ورودی این شبکه بعد ۳ دارد (۲ بعد برای x و y و یک بعد برای بایاس). لایه میانی شبکه دارای ۱۰ نرون خواهد بود و لایه خروجی شبکه ۲ نرون دارد. نرون های شبکه از تابع فعال سازی علامت استفاده می کنند.

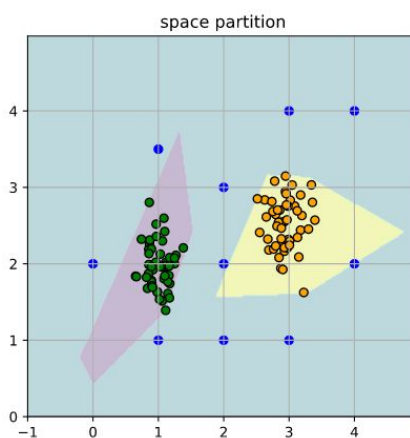
شکل ۲. معماری شبکه madeline

برای آموزش شبکه از الگوریتم MRI استفاده شده است که در آن لایه آخر (AND) فرض می‌شود و تلاش می‌شود با اعمال سیاست min disturbance شبکه را با استفاده از روش یادگیری دلتا آموزش داد. برای آموزش شبکه شبکه مربوط به هر کلاس جداگانه آموزش داده شد. شکل ۳ و ۴ خط‌های جداکننده را برای هر یک از کلاس‌ها نشان می‌دهند.

شکل ۳ و ۴. خطوط جداکننده فضا برای هر یک از کلاس‌ها

برای این که صحت عملکرد شبه بررسی شود فضا را با استفاده از شبکه بخش بندی کرده ایم. توجه شود در مکان‌هایی که هر دو نرون ۰ بازگردانند، کلاس آب تشخیص داده می‌شود.

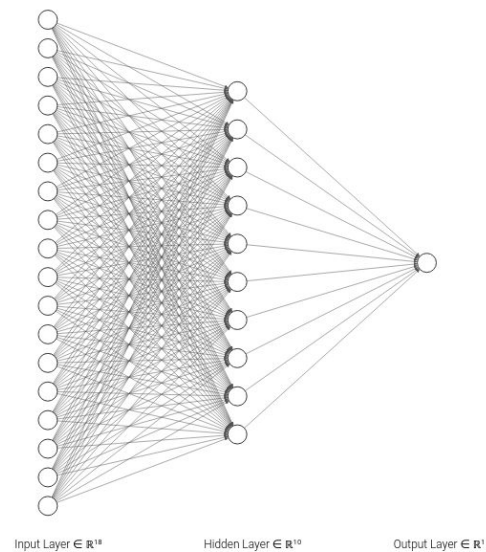
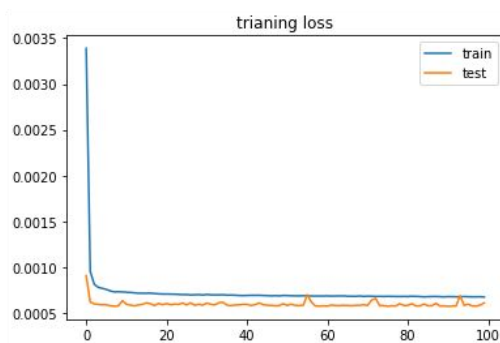
شکل ۵. بخش بندی فضا توسط شبکه Madeline

سوال ۲ – House Sales

در این سوال ۵۰۰۰ داده اول مجموعه داده housesales.csv را که در اختیار ما قرار داده شده است را جدا می‌کنیم و از ۸۰ درصد آن برای آموزش و از ۲۰ درصد باقی برای آزمایش استفاده می‌کنیم.

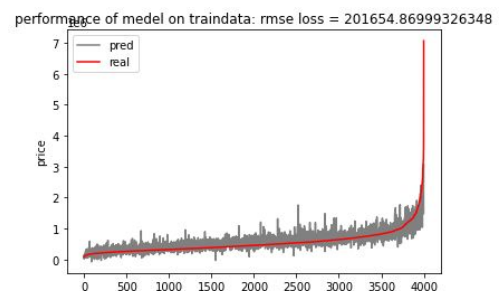
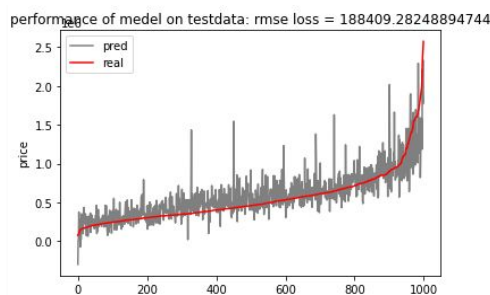
در ابتدا برای این که داده‌ها در عملکرد شبکه بایاس ایجاد نکنند، تمامی ویژگی‌ها را استاندارد کردیم و مقادیر آن‌ها را بین ۰ و ۱ قرار دادیم. قیمت‌ها نیز استاندارد شدند. پس از پیش‌پردازش‌های اولیه ۱۸ ویژگی برای آموزش شبکه انتخاب شدند.

برای آموزش شبکه MLP تک لایه از ۱۰ نورون مخفی استفاده شد. معماری شبکه در شکل ۶ آمده است. تابع هزینه MSELOSS انتخاب شد و نرخ یادگیری در هر epoch با شروع از ۰.۵ ضرب در ۰.۹ می‌شود. نمودار خطا برای ۱۰۰ epoch در شکل ۷ آمده است.

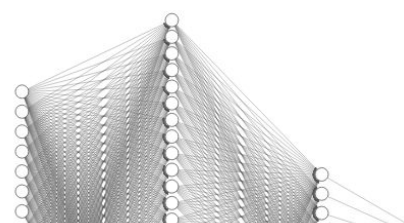
شکل ۶ و ۷. ساختار شبکه تک لایه طراحی شده و نمودار هزینه برای داده‌های آموزش و آزمایش

هزینه روی داده‌های آموزش پس از اتمام آموزش برابر ۰.۰۰۱ شد و خطا برای داده‌های آزمایش برابر با ۰.۰۰۰۷ شد. در ادامه عملکرد شبکه روی داده‌های آموزش و آزمایش نشان داده شده است.

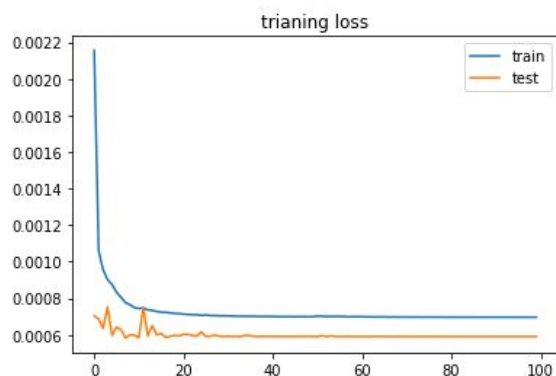

شکل ۸ و ۹. عملکرد شبکه بر داده‌های آموزش و آزمایش

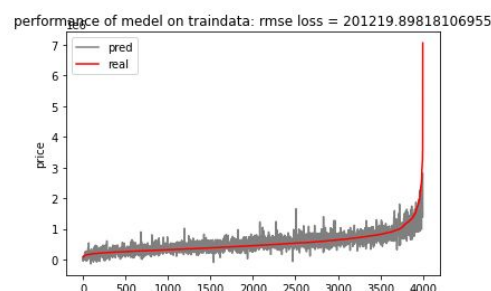
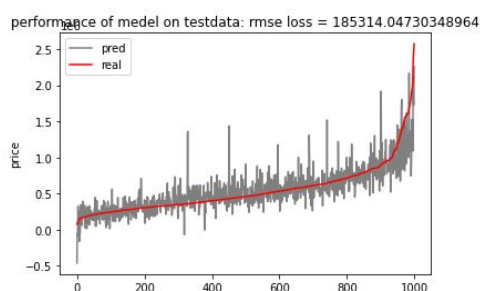
در ادامه شبکه دو لایه با ۳۰ نورون در لایه اول و ۱۰ نورون در لایه دوم ساخته شد. برای آموزش این شبکه کاملاً همانند شبکه پیشین عمل کردیم. ساختار و عملکرد شبکه در شکل‌های ۱۰ و ۱۱ آمده است.

شکل ۱۰ و ۱۱. معماری شبکه دو لایه و عملکرد آن بر روی داده های آموزش و آزمایش

هزینه روی داده های آموزش پس از اتمام آموزش برابر ۰.۰۰۰۸ شد و خطا برای داده های آزمایش برابر با ۰.۰۰۰۶ شد. در ادامه عملکرد شبکه روی داده های آموزش و آزمایش نشان داده شده است.

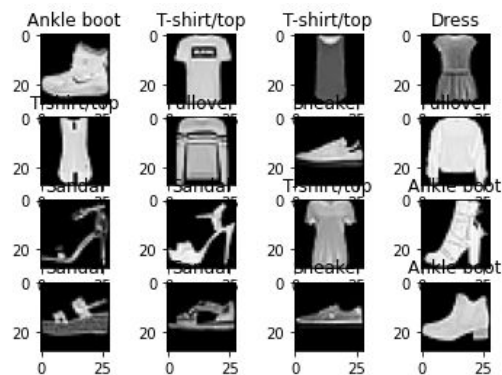
شکل ۱۲ و ۱۳. عملکرد شبکه دو لایه MLP بر روی داده های آموزش و آزمایش

سوال ۳ - Fashion MNIST

الف) درصد داده های آموزش، تست و ارزیابی بستگی به حجم داده ها دارد به این معنی که با توجه به ساختار شبکه و عملکرد آن تعیین می شود. برای مثال در تشخیص چهره باید تعداد داده های آموزش بسیار کم باشد و تعداد داده های تست بیشتر باشد زیرا در استفاده واقعی تعداد اندکی تصویر از هر فرد وجود دارد در صورتی که سیستم شناسایی ممکن است بار ها مورد استفاده قرار بگیرد (تست شود). نکته ای که در تقسیم این داده ها باید رعایت شود این است که هر سه مجموعه داده یک faire sample از مجموعه آماری باشند به این معنا که باید داده ها با توجه به توزیع احتمال اصلی نمونه برداری شده باشند تا هر مجموعه نماینده خوبی از کل مجموعه آماری باشد.

ب) در این قسمت تاثیر تعداد نرون های لایه های مخفی در عملکرد شبکه بررسی می شود. رد کل ۳ بار تعداد نرون های لایه مخفی تغییر پیدا کرده است.

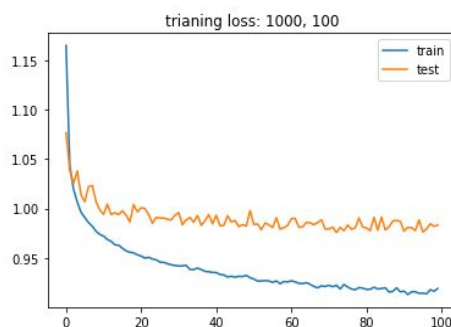
در مورد زمان آموزش شبکه باید این نکته را گفت که اگر با سخت افزار یکسان و تابع هزینه یکسان (دقیقا شرایطی که سوال از ما خواسته است) شبکه های مختلف را آموزش دهیم، زمان آموزش شبکه تابعی صعودی از تعداد یال ها (وزن ها) شبکه خواهد بود. پس در حالتی که ضرب $h1$ در $h2$ بزرگتر شود زمان بیشتری برای آموزش شبکه نیاز است.

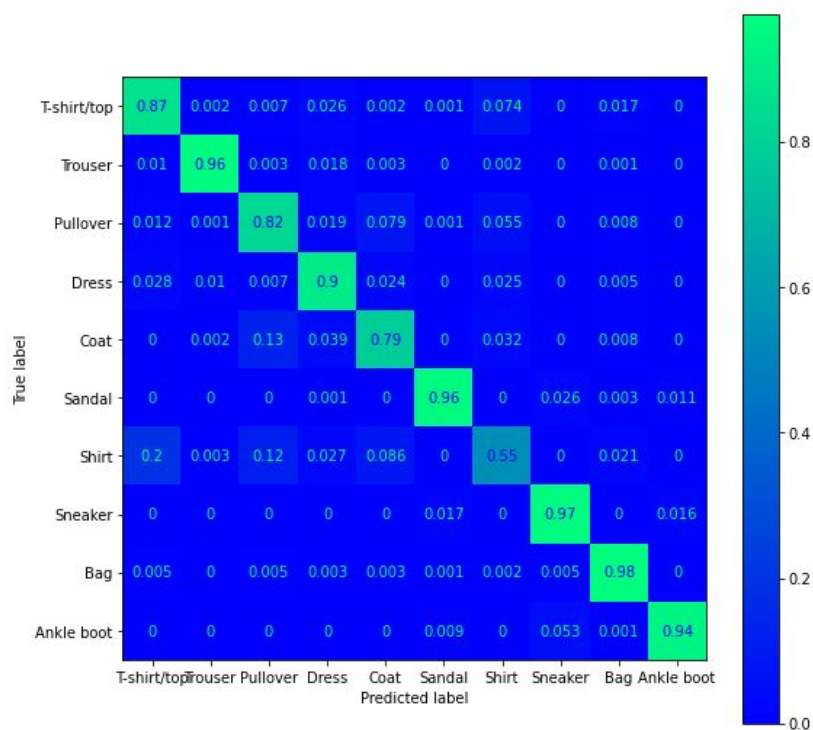
شکل ۱۴. تعدادی از تصاویر مجموعه داد fashion MNIST

در ادامه عملکرد ۳ شبکه طراحی شده گزارش می شود. در آموزش تمامی شبکه ها از SGD به عنوان optimizer استفاده می شود و تابع هزینه CrossEntropyLoss است.

شبکه ۱. ۷۸۴ - ۱۰۰۰ - ۱۰۰ - ۱۰

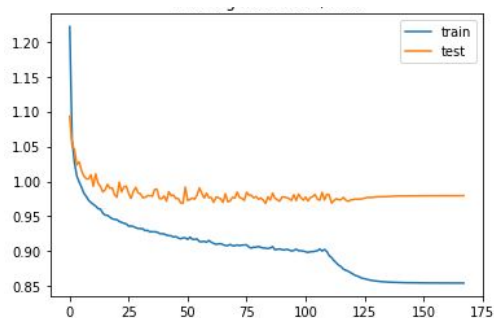
شکل ۱۵. نمودار دقت و هزینه برای شبکه ۱

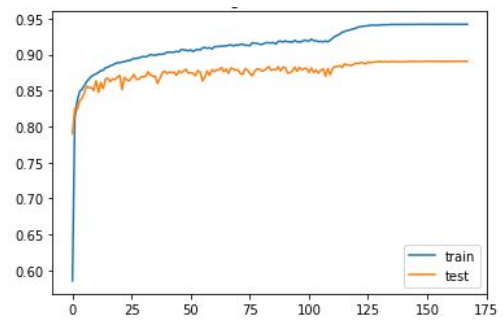

شکل ۱۶. ماتریس آشفتگی برای شبکه ۱

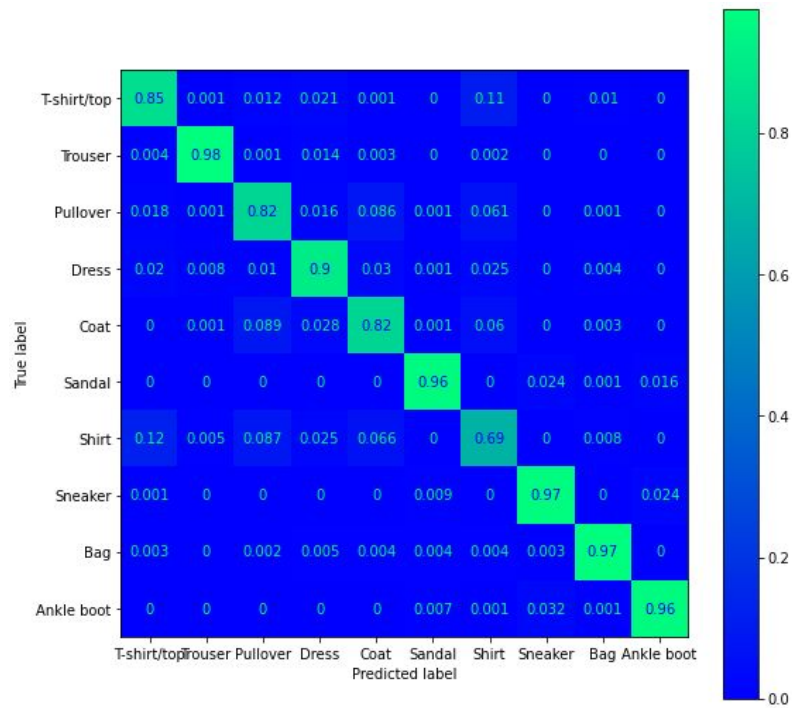
دقت شبکه روی داده تست برابر 0.8736 می باشد و هزینه آن مطابق شکل ۱۵ برابر ۱ می باشد.

شبکه ۲. ۷۸۴ - ۵۰۰ - ۱۰۰ - ۱۰

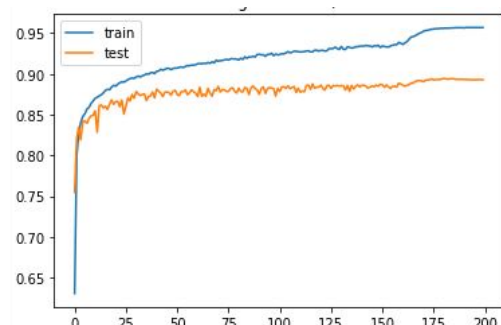
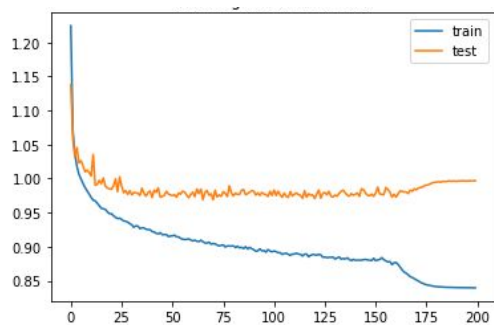
شکل ۱۷. نمودار دقت و هزینه برای شبکه ۲

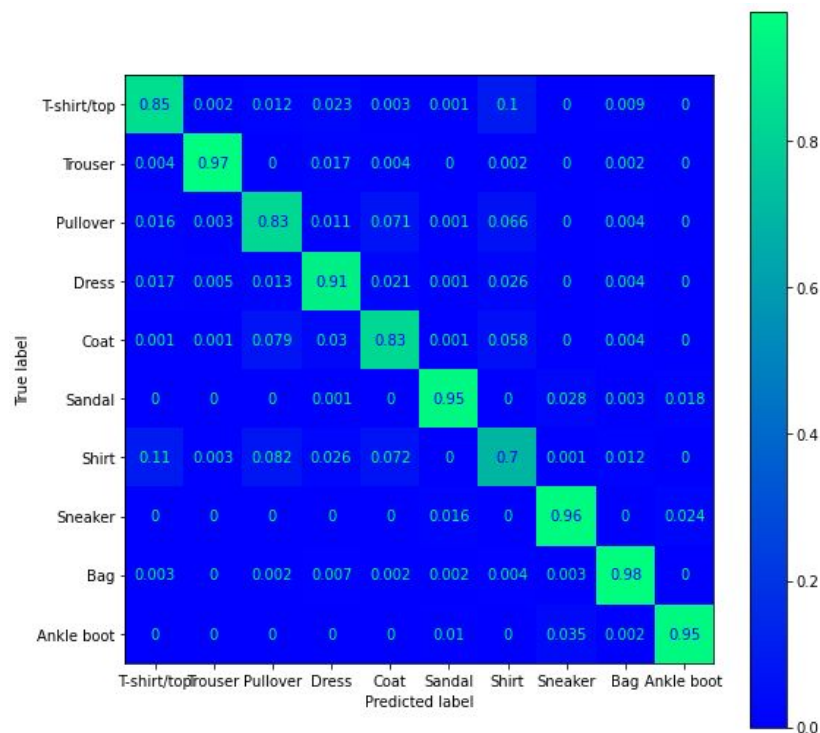
شکل ۱۸. ماتریس آشفتگی برای شبکه ۲

دقت شبکه روی داده تست برابر 0.8905 می باشد و هزینه آن مطابق شکل ۱۷ برابر ۰.۹۷ می باشد.

شبکه ۳. ۷۸۴ - ۵۰۰ - ۲۰۰ - ۱۰

شکل ۱۹. دقت و هزینه برای شبکه ۳

شکل ۲۰. ماتریس آشفتگی برای شبکه ۳

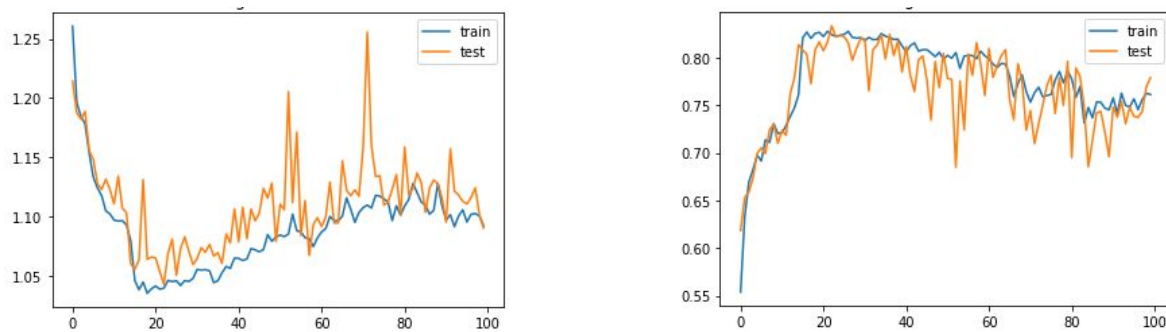
دقت شبکه روی داده تست برابر 0.8926 می باشد و هزینه آن مطابق شکل ۱۹ برابر ۰.۹۶ می باشد.

ج) در روش بهینه سازی SGD هرچه batch size بزرگتر شود به روش بهینه سازی GD نزدیک تر میشویم که تاثیر آن را می توان در نرم تر شدن نمودار هزینه مشاهده کرد. علاوه بر آن وقتی batch size به اندازه کافی بزرگ انتخاب می شود به دلیل بهینه سازی های نرم افزاری در ضرب ماتریسی و بهینه سازی های سخت افزاری همانند

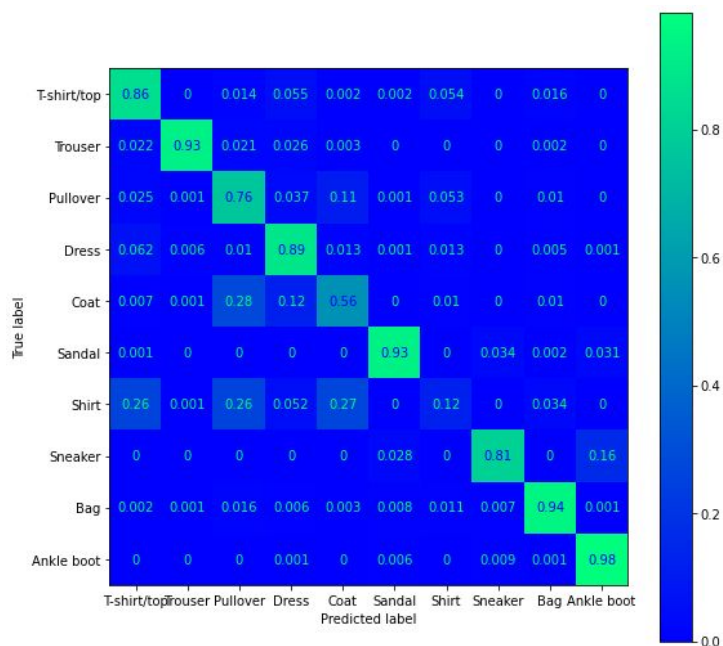
ضرب ماتریسی روی GPU زمان هر epoch کاهش می‌یابد. مشکل batch size خیلی بزرگ آنجایی ظاهر می‌شود که یک batch در حافظه GPU جا نمی‌شود و باعث می‌شود که محاسبات دشوار تر انجام شوند.

در ادامه نمودار های دقت و هزینه برای batch size های مختلف آورده شده است.

حالت اول. batch size = 32

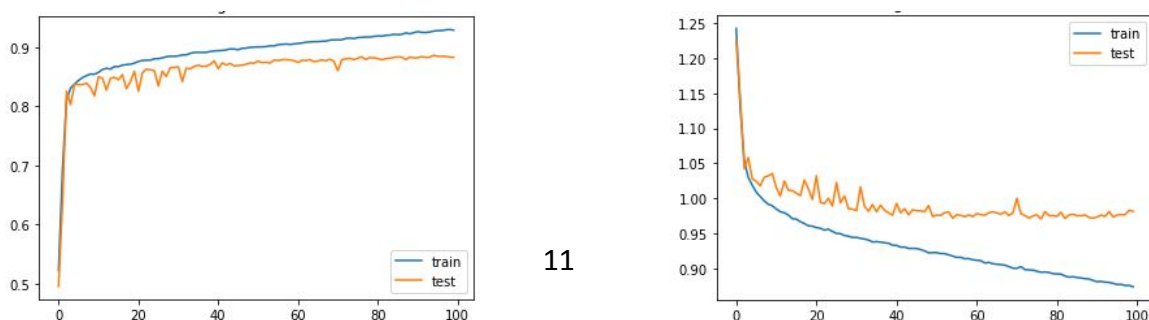
شکل ۲۱. نمودار دقت و هزینه برای batch size = 32

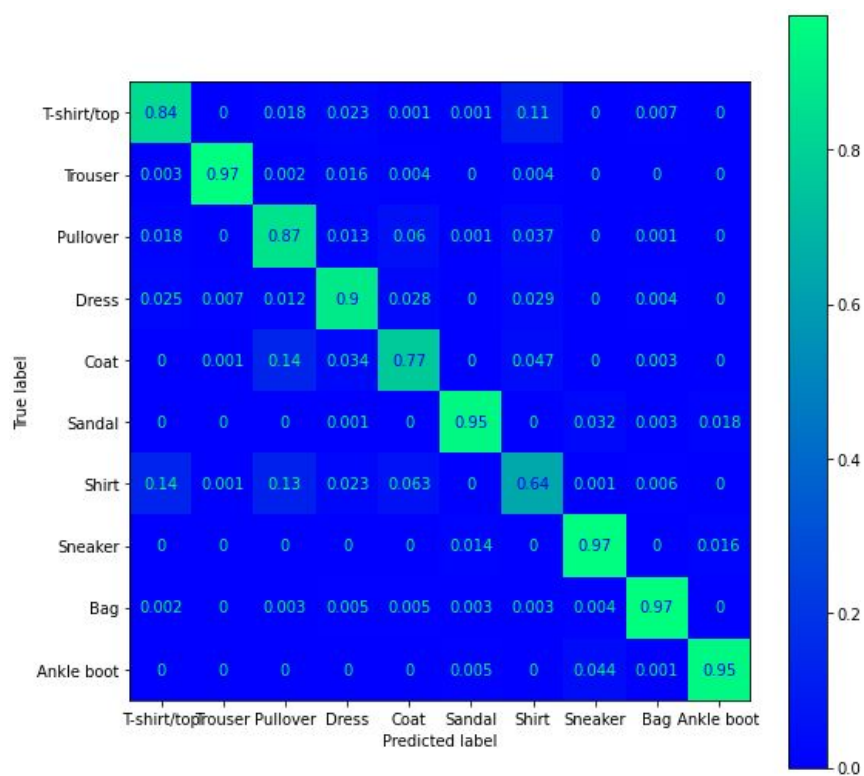
شکل ۲۲. ماتریس اشتقاقی برای حالت batch size = 32

دقت شبکه روی داده تست برابر 0.779 می‌باشد و هزینه آن مطابق شکل ۲۱ برابر ۱.۱ می‌باشد.

حالت دوم. batch size = 64

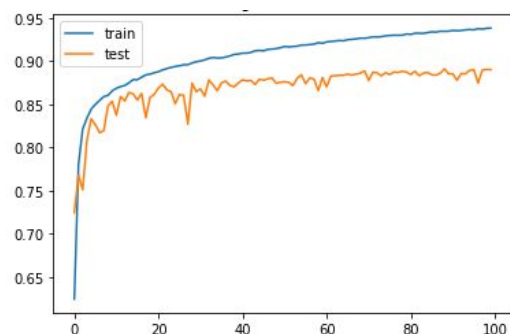
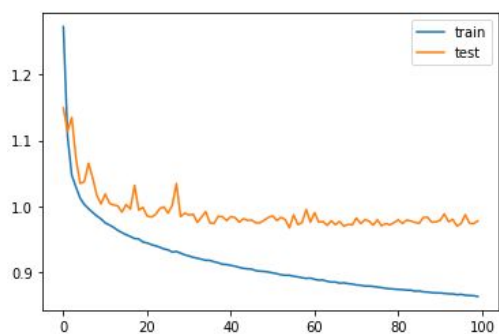
شکل ۲۳. نمودار هزینه و دقت برای حالت batch size = 64

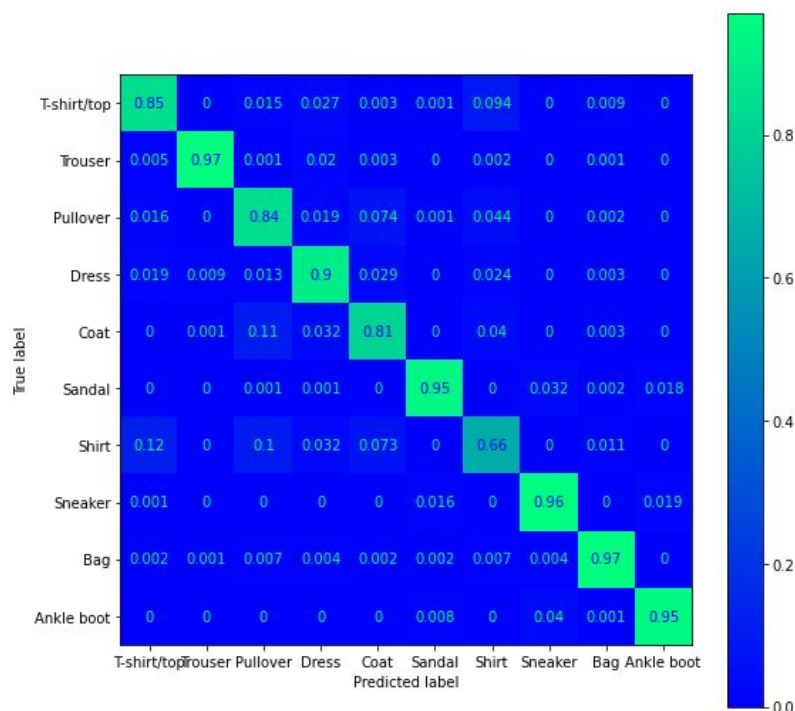
شکل ۲۴. ماتریس آشفتگی برای حالت batch size = 64

دقت شبکه روی داده تست برابر 0.8828 می باشد و هزینه آن مطابق شکل ۲۳ برابر ۱.۰۵ می باشد.

حالت سوم. batch size = 256

شکل ۲۵. نمودار هزینه و دقت برای حالت batch size = 256

شکل ۲۶. ماتریس آشفتگی برای حالت batch size = 256

دقت شبکه روی داده تست برابر 0.8873 می باشد و هزینه آن مطابق شکل ۲۵ برابر ۱ می باشد.

(د) برای حالتی که شبکه به صورت 784 - 500 - 200 - 10 بود و با batch size برابر با ۲۵۶ بهترین نتیجه گرفته شد. جدول ۱ در پایان سوال ۴ پر شده است.

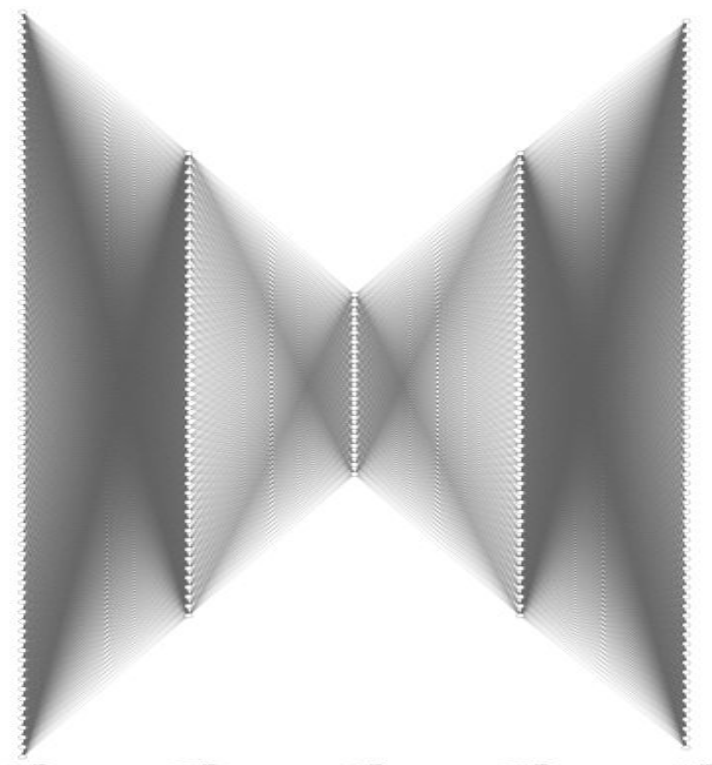
سوال ۴ - dimensionality reduction

در تمامی قسمت های سوال ۴ با توجه به این که در سوال ۳ بهترین شبکه تا بعد ۲۰۰ کاهش پیدا می کرد، بعد را ابتدا تا ۲۰۰ کاهش می دهیم و با استفاده از یک لایه خطی به بعد ۱۰ (تعداد کلاس ها) می آوریم.

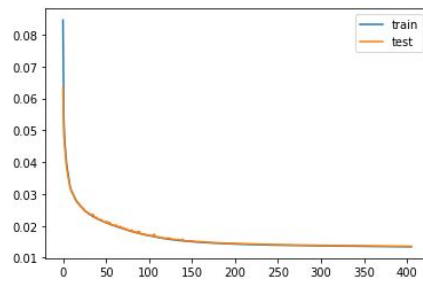
الف) Auto Encoder

برای کاهش بعد از auto encoder استفاده شده است که بعد را تا ۲۰۰ کاهش می‌دهد. ابتدا از ۷۸۴ به ۵۰۰ و سپس به ۲۰۰ کاهش پیدا می‌کند. برای آموزش auto encoder از بهینه‌ساز SGD استفاده شد و تابع هزینه MSELoss انتخاب شد. نمودار هزینه در زمان آموزش در شکل زیر آمده است.

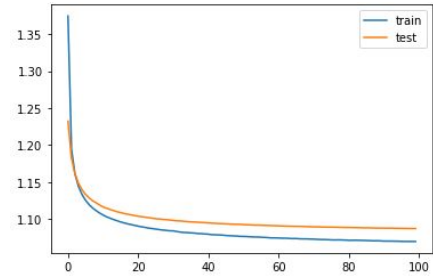
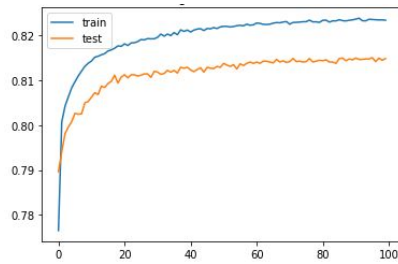
پس از این که autoencoder طراحی شد به پیاده‌سازی یک لایه از ۲۰۰ به ۱۰ می‌پردازیم که کار طبقه‌بندی را انجام می‌دهد. برای آموزش این لایه نیز از بهینه‌ساز SGD استفاده شد و تابع هزینه CrossEntropyLoss انتخاب شد.

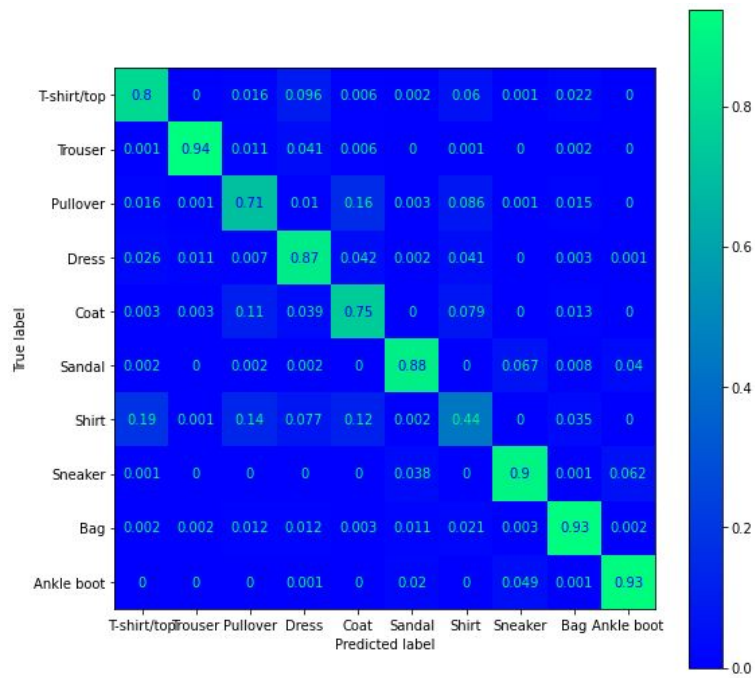
شکل ۲۷. معماری autoencoder

شکل ۲۸. نمودار هزینه در حال آموزش auto encoder

شکل ۲۹. نمودار دقت و هزینه برای شبکه DBN با استفاده از AutoEncoder

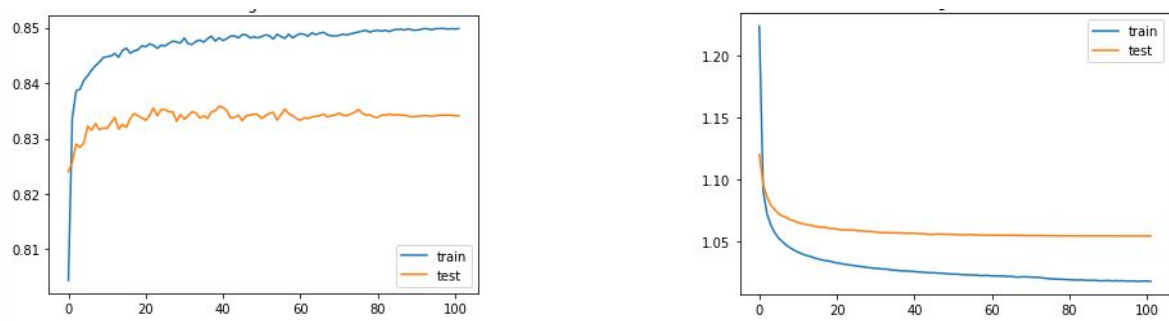

شکل ۳۰. ماتریس آشفتگی برای شبکه DBN با استفاده از AutoEncoder

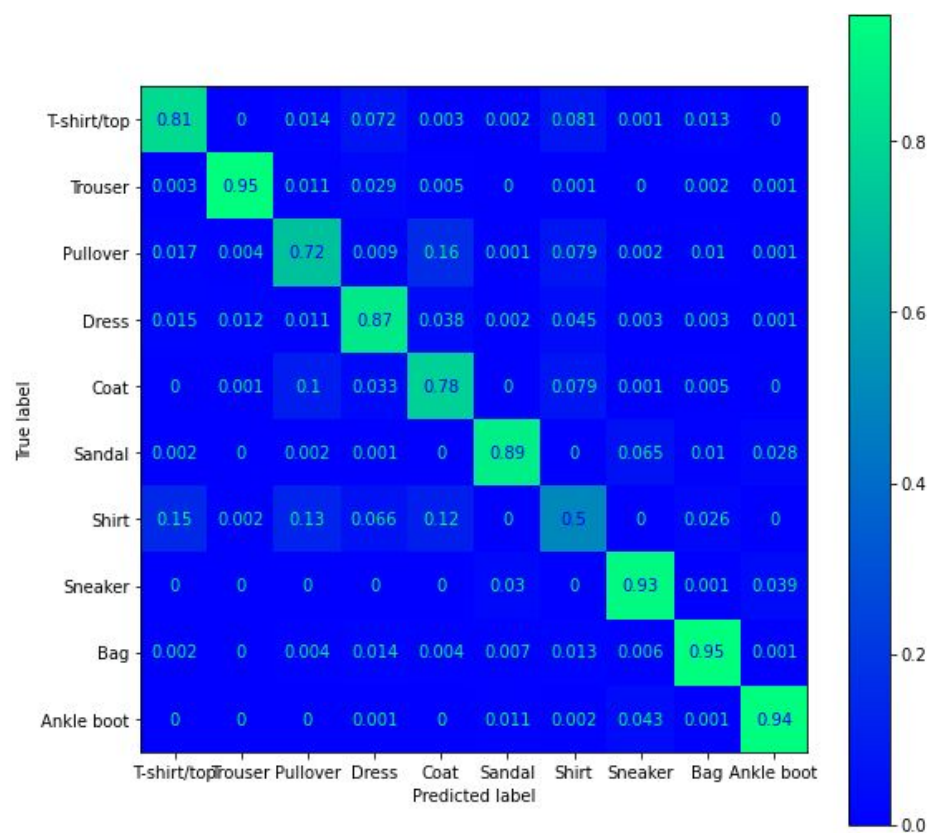
در این شبکه دقت روی داده های تست برابر با 0.8134 شد.

PCA (ب)

این روش این‌گونه کار می‌کند که با استفاده از Eigenvalue Decomposition ابتدا جهت‌هایی که داده بیشترین پراکندگی را دارند بدست می‌آورد. این جهت‌ها همان بردارهای ویژه ماتریس کواریانس هستند. سپس با استفاده از یک تبدیل خطی پایه‌ای فضا را بر این بردارها منطبق می‌کند، در این فرایند سفیدسازی داده‌ها نیز امکان‌پذیر می‌باشد.

شکل ۳۱. نمودار دقت و هزینه برای شبکه با استفاده از PCA

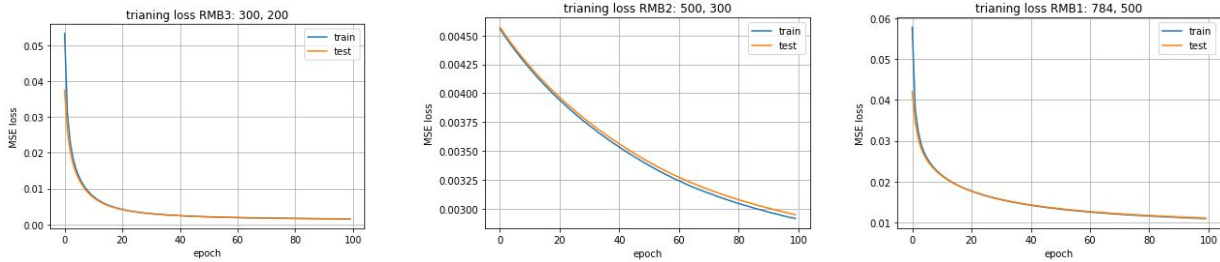

شکل ۳۲. ماتریس آشفتگی برای شبکه با استفاده از PCA

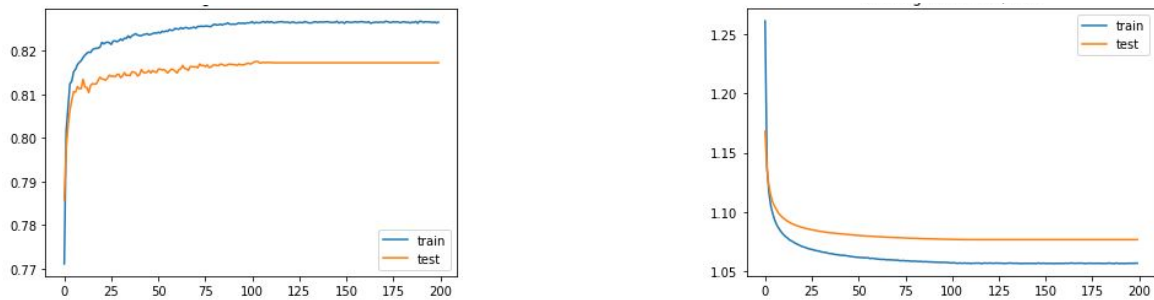
در این شبکه دقت روی داده های تست برابر با 0.8341 شد.

ج) stacked RBMs

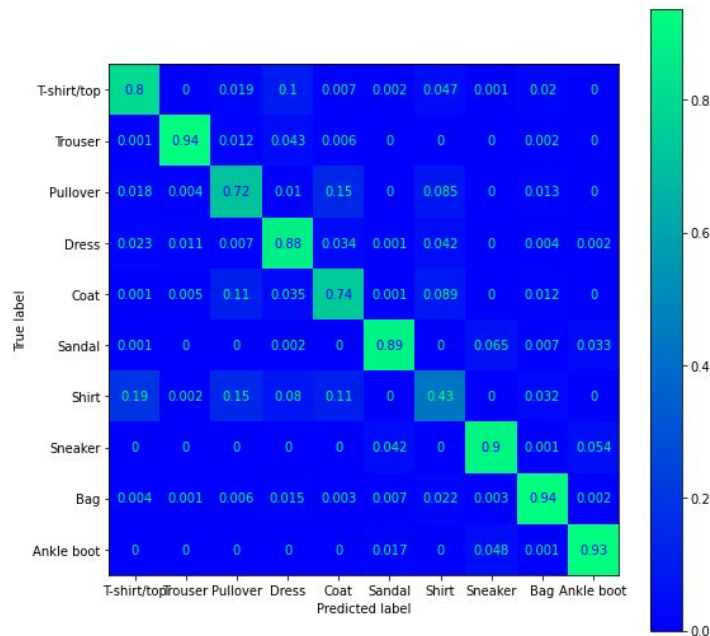
برای این که نتایج این قسمت با قسمت الف قابل مقایسه باشد ۳ RBM را جداگانه آموزش داده شده است که ابعاد با به صورت 784 - 500 - 200 به بعد مورد نظر می‌رسانند. در شکل زیر نمودار هزینه RBM ها در حال آموزش آورده شده است.

شکل ۳۳. نمودار هزینه در آموزش جداگانه RBM ها

شکل ۳۴. نمودار دقت و هزینه برای شبکه DBN با استفاده از Cascaded RBMs

شکل ۳۵. ماتریس آشفتگی برای شبکه DBN با استفاده از Cascaded RBMs

در این شبکه دقت روی داده های تست برابر با 0.8174 شد.

(د) مقایسه روش های کاهش بعد

Loss of test	Accuracy on test	method
0.96	0.89	Q3
1.11	0.81	AutoEncoder
1.07	0.83	PCA
1.10	0.81	Cascaded RBM

در مورد عملکرد روش های کاهش بعد می توان به این مورد اشاره کرد که PCA روش بسیار مناسبی برای پیدا کردن فضای پوچی است، به این معنی که اگر بعد بردار ویژگی ما در مولفه ای تغییرات نداشته باشد و المان قطری مناسب با آن ویژگی در ماتریس کواریانس برابر ۰ باشد با استفاده از PCA به سادگی قابل تشخیص است. در حالی که PCA تنها می تواند پوچی های خطی را از بین ببرد، kernel PCA می تواند پوچی های غیر خطی را نیز از بین ببرد.

روش auto encoder نسبت به cascaded rbms بهتر کار کاهش بعد را انجام می دهد به این دلیل که تمامی نگاشت های هر لایه با هم آموزش می بینند و این روش توانایی مدل کردن نگاشتهای پیچیده تری را دارد.

در پایان در نتایج ما شبکه سوال ۳ پاسخ بهتری گرفت، علت ممکن است این باشد که در این روش ها تنها از یک لایه برای classification استفاده شده است و اگر تعداد لایه های classification را زیاد کنید، محتمل است که نتایج بهتری حاصل شود. این در حالی است که در سوال ۳ چون لایه های مختلف شبکه از آدانه آموزش دیده شده اند، هر لایه علاوه بر کاهش بعد، وظیفه طبقه بندی را در نظر دارد و بنابراین کل سیستم نتیجه بهتری حاصل می کند.

سوال ۵ - مفاهیم

(الف)

اگر تعداد داده‌هایی که شبکه از هر دسته می‌بیند متفاوت باشد (تعداد یکی از دسته‌ها زیاد تر باشد) شبکه به دلیل این که این داده را بیشتر می‌بیند وزن‌ها را به گونه‌ای تغییر می‌دهد که شبکه روی این مجموعه خاص دقت خوبی دارد. برای مثال از ۹۰ درصد داده‌ها از یک کلاس باشند و شبکه ممکن است به این سمت گرایش پیدا کند که تمامی داده‌ها را همان معرفی کند زیرا در این حالت دقت ۹۰ درصد خواهد شد. در صورتی که شبکه عملاً طبقه‌بندی مناسبی را انجام نمی‌دهد.

برای رفع این مشکل می‌توان از توابع هزینه‌ای استفاده کرد که تعداد داده‌های در هر کلاس را تأثیر می‌دهند. یا روش مناسب دیگر این است که در هر epoch تمامی داده مشاهده نشوند و داده‌ها به گونه‌ای مشاهده شوند که وزن همسانی داشته باشند.

(ب)

خیر، این که شبکه بر روی یک مجموعه داده خاص عملکرد مناسبی داشته باشد نشانه قدرت تعمیم‌دهی بهتر آن شبکه نیست، این حالت ممکن است بر اثر شانس و یا *over fitness* پیش بیاید.

چیزی که یک شبکه را برتر می‌کند قدرت تعمیم‌دهی آن است، برای مشاهده این مورد بهتر است از روش‌های *cross validation* مانند *k fold* استفاده شود.

(ج)

انتخاب ویژگی‌های مهم از روش‌های مختلفی قابل دستیابی است که این روش‌ها تحت نام *feature selection* آورده می‌شوند. از این روش‌ها می‌توان به روش‌های *empirical* همانند *forward selection* اشاره کرد. در این روش مدل‌های کوچکی روی تک‌تک ویژگی‌ها آموزش داده می‌شود و هر کدام که عملکرد بهتری داشت انتخاب می‌شود و در مرحله بعدی تلاش می‌شود ویژگی انتخاب شود که با ویژگی اول همزمان نتیجه بهتری حاصل نمایند و این فرایند آنقدر ادامه پیدا می‌کند تا اضافه شدن ویژگی جدید عملکرد شبکه را بهبود ندهد.

روش دیگری که برای این کار مرسوم است *backward selection* است. در این روش بر خلاف حالت قبل ویژگی‌ها حذف می‌شوند و مدل‌هایی با ویژگی‌های جدید آموزش داده می‌شوند. حذف هر کدام از ویژگی‌هایی که کمترین افت را در عملکرد داشت، آن ویژگی می‌تواند گزینه مناسبی برای حذف باشد. این کار آنقدر ادامه پیدا می‌کند تا حذف هر یک از ویژگی‌ها باعث افت شدید در عملکرد شبکه شود.

روش‌های دیگری هم برای *feature selection* وجود دارد که بر مبنای تحلیل‌های آماری هستند، از این دسته از روش‌ها می‌توان به *PCA* و *LDA* اشاره کرد. روش *information gain* هم که در در *random forest* استفاده می‌شود نیز روش مناسبی است تا تمیز پذیری را بفهمیم.

(د)

ماتریس آشفته‌گی دارای اطلاعات زیادی است، برای مثال نه تنها می‌توان دقت را از آن بدست آورد بلکه می‌توان انواع خطاها را از روی آن بدست آورد مانند (*false positive* و *false negative*). علاوه بر این با نرمال‌سازی‌های مختلفی که روی این ماتریس می‌توان انجام داد برداشت‌های مختلفی می‌توان از آن کرد. برای مثال اگر این ماتریس را به صورت سطری نرمال کنیم مقدار اشتباه شدن هر کلاس با دیگر کلاس‌ها بدست می‌آید. اگر ستونی نرمال کنیم داده‌ها نشان دهنده خطا در هر یک از تصمیم‌های طبقه‌بند هستند.

از ماتریس confusion می‌توان برای بدست آوردن ماتریس confidence استفاده کرد. در خیلی از طبقه بند ها معیاری برای confidence تصمیم وجود دارد، اگر بخواهیم که confidence ماتریس را مناسب (نرمال شده به تعداد انتخاب ها) بدست آوریم به ماتریس confusion نیاز خواهیم داشت.

(۵)

نرمال کردن به معنی این است که داده را در رنج ۰ تا ۱ اسکیل کنیم.

استاندارد کردن به این معنی است که داده را منتهی میانگین و تقسیم بر انحراف معیار کنیم که در این صورت میانگین برابر با ۰ و واریانس برابر با ۱ خواهد داشت.

اجرای کد

پیاده سازی سوال ها در نوتیوک های متفاوت با نام های `NNDL_HW2_Qnumber.inpy` هستند.